

den samme Rentegaranti for de Obligationer, der udstedes for det paagjældende Laan, som der høves for de andre Obligationer, der ere udstedte, navnlig med Hensyn til den øvrige Deel af det forsørste Jernbaneanlæg. Jeg kan altsaa være ganske enig i, at det er rigtigt, at dette Lovforslag er kommet frem her, men jeg maa dog antage det for nødvendigt, at en saadan Sag, der ikke er af en ganske ringe Vigtighed, bliver underkastet en nøiagtigere Underfølgelse, især da man seer, at de saa tidt og saa høit anpriste Sagkyndige her synes at være komne i indbyrdes Modsigelse. Det er derfor rettest, at Thinget seer sig nøiere for, inden det tager en afgjørende Beslutning om, hvorvidt enten det tidligere Antagne eller det nu Foreslaaede er det Rette. Dette Par Ord siger jeg kun, fordi det, saavidt jeg erindrer, ved Sagens Forelæggelse blev ytret af den høitæredede Minister, at det var rigtigt, at Sagen fremmedes uden Udvalgs Medsættelse; thi den Omstændighed, at Ministeren paaskynder en saadan Sag, er for mig netop en Tilskyndelse til, om jeg saa tør sige, at stoppe den, idet jeg ikke har nogen Tillid til hans besindige Overveielse af slige Spørgsmaal; jeg troer heller ikke, at jeg har nogen Grund dertil, naar jeg seer hen til den Fremgangsmaade, han har brugt i en anden Jernbanesag, der ogsaa ligger for i denne Sæssion, thi efterat vi i en tidligere Sæssion have hørt Ministeren udtale, at den da tagne Afgjørelse skulde være den endelige, have vi seet, at han i denne Sæssion har forelagt Forslag, hvorved alle de tidligere Strids-spørgsmaal atter bringes paa Bane. Jeg for min Part skal altsaa stemme for, at Sagen gaaer videre, men forøvrigt forbeholder jeg mig at ytre mig nærmere om Udvalgs Medsættelse, naar dette Spørgsmaal ligger for.

Formanden: Paa Grund af den sidste ærede Talers Udtalelser, skal jeg dog henstille, om man ikke vil afholde sig fra, at drage de andre Jernbanelove, der foreligge Thinget, ind i denne Diskussion; jeg troer, at der, naar disse Sager komme for, vil være rigelig Leilighed til at diskutere de derhen hørende Spørgsmaal.

Tsherning: Denne Sag foreligger paa en vis Maade som en Tvangsubskrivning; efterat Sagkyndigheden, som det forekommer mig, har forkvælet Sagen i saa høi Grad, som den kunde, kommer man til os og vil have, at vi skulle betale Bøden derfor; men dersom dette kunde bringe til, at man i Fremtiden støtte sig mindre paa denne Slags Sagkyndighed, var det maaskee ikke for dyrt betalt. Man klager bestandig over, at vi her blande os for Meget i Enkeltheder, og naar vi da paa Grund af disse Klager vige tilbage og overlade Sagen til Regjeringen, maae vi eet eller to Aar efter betale 500,000 Rd. eller Rentegarantien for en saadan Sum, fordi Sagen er bleven forkvælet. Jeg maa bede de ærede Medlemmer, at læse efter, hvorledes Lovforslaget om den helsingørsk og klampenborgsk Jernbane er kommet hertil, og man vil da see, at Hovedmeningen var at komme til at kjøre til Dyrehaven, hvorimod det, at komme til at kjøre til Helsingør, var noget ganske Tilfældigt; der var desuden fremsat et saa besynderligt Forslag om det Forhold, der skulde være imellem den nye Forrentning og den gamle, for hvilken vi havde overtaget Garantien, at man ikke let saae, hvorledes man skulde holde dem udefra hinanden og vaage over Statens sande Fordeel. Da Lovforslaget kom i Udvalg, kom dette til den Erkjendelse, at naar Staten paa nogen Maade skulde blandes i Sagen, var det rigtigst, at bringe den til at blive en helsingørsk Jernbane med en Forgvening til Klampenborg, og det blev tillige erkjendt, at der kun kunde være nogen Fordeel ved at udføre den helsingørsk Jernbane, naar den blev sat i umiddelbar Forbindelse med den forsørste, eftersom Fællesskabet med Hensyn til Materiellet og Driftsomkostningerne i en betydelig Grad vilde formindste Udgifterne. Man tog altsaa Jernbanen til Helsingør, betragtede kun som en Bisag den klampenborgsk Bane, der skulde føres bag Strandveien for at besørge de saa Foll, der boe der, paa en bekvemmere eller, som jeg troer, ubequemmere Maade, fordi de dog alligevel vilde have et langt Stykke til deres Hjem; men Udvalget havde ikke lagt betydelig Vægt paa, at Banen til Helsingør skulde